

خط‌چهره‌ها

سلام بر شما مخاطبان همیشگی «جوان». دلگویه‌های شما عزیزان را از طریق شماره ۸۴۹۸۴۴۵ شنوا و پذیرا هستیم. این ستون را مسئولان و مدیران با حساسیت ویژه می‌خوانند.

■ **بازار تیغ‌زنی در ایام نوروز**

مسعود – تهران: یکی از مهم‌ترین مشکلاتی که در ایام نوروز گریبانگیر مردم می‌شود بحث عدم نظارت دولت و دستگاه‌های نظارتی بر بازار است. به گونه‌ای که تمام مغازه‌داران مطمئن هستند که مأموران دستگاه‌های نظارتی در ایام نوروز به بازار نظارتی ندارند و تلفن‌های همراه چینی شده که شما نمی‌توانید این اجناس را با یک اسباب‌بازی تمییز بدهید. جالب این است که هر فروشگاه‌ی با معیارهای خود اجناسش را قیمت‌گذاری کرده است. حالا سؤال من این است که چه کسی یا چه نهاد و ارگانی باید به این معضلات رسیدگی کند؟

■ **بازار بر از تیلت‌های بی‌کیفیت چینی**

سوداگران – شیراز: من یکی دو روز گذشته برای خرید تیلتی برای پهم‌ام به بازار مراجه کردم. اولاً اینکه تمام بازار پر از تیلت‌ها و تلفن‌های همراه چینی شده که شما نمی‌توانید این اجناس را با یک اسباب‌بازی تمییز بدهید. جالب این است که هر فروشگاه‌ی با معیارهای خود اجناسش را قیمت‌گذاری کرده است. حالا سؤال من این است که چه کسی یا چه نهاد و ارگانی باید به این معضلات رسیدگی کند؟

سرخط

با هدف احیای تعامل علمی و فناوری جهان اسلام

جایزه علمی پیامبر اعظم(ص) به طرح‌های برتر اعطا می‌شود
مدال مصطفی(ص) و جایزه ۵۰۰ هزار دلاری برای برترین دانشمندان مسلمان

دبیر شورای سیاست‌گذاری جایزه علمی و فناوری پیامبر اعظم(ص) از آغاز فراخوان این جایزه خبر داد و گفت: در چهار بخش طرح برتر علوم و فناوری زیستی و پزشکی، علوم و فناوری نانو، علوم و فناوری اطلاعات و ارتباطات و طرح برتر دانشمند مسلمان جوایز اعطا می‌شود. مهدی صفار بنا با اشاره به اینکه این جایزه در سال گذشته با هدف معرفی و تقدیر از دانشمندان برجسته کشورهای جهان اسلام به تصویب رسیده است، افزود: با تصویب این جایزه به دنبال افزایش سطح همکاری بین کشورهای اسلامی و احیای دوباره جهان اسلام و ایجاد ارتباط مستمر بین نهادهای علمی این کشورها هستیم. وی تأکید کرد: برای طراحی این جایزه، جایزه‌های بزرگی مانند نوبل و کاولی بررسی شد و همچنین از نظرات کارشناسان خارجی استفاده شده است. وی گفت: این جایزه با هدف معرفی دستاوردهای علمی فناوری‌های برتر دانشمندان و فناوریان کشورهای اسلامی، تقدیر از صاحبان دستاوردهای علمی و تشویق و ترغیب مسلمانان به تولید علم و فناوری تصویب شده است.

دبیر شورای سیاست‌گذاری جایزه علمی و فناوری پیامبر اعظم(ص) اعلام داشت: با آغاز فراخوان در دوره اول برگزاری در چهار بخش طرح برتر علوم و فناوری زیستی و پزشکی، علوم و فناوری نانو، علوم و فناوری اطلاعات و ارتباطات و طرح برتر دانشمند مسلمان جوایز اعطا خواهد شد. فرد یا افراد برگزیده در هر چهار گروه فوق، جایزه نقدی معادل ۵۰۰ هزار دلار به همراه مدال مصطفی(ص) و لوح تقدیر اعطا می‌شود.

وی در مورد داوری گفت: داوران هر حوزه را یک گروه هفت نفره از متخصصین موضوع از ایران، کشورهای عضو سازمان همکاری های اسلامی و مسلمانان سایر کشورهای جان تشکیل می‌دهند که توسط شورای سیاست‌گذاری جایزه تأیید می‌شود. ویژگی‌های داوران دارا بودن نوآوری منشهود، ارائه روش جدید در علم و فناوری و ارتباط محرز طرح یا سابقه علمی وی است.

دبیر شورای سیاست‌گذاری جایزه علمی و فناوری پیامبر اعظم(ص) زمان دریافت طرح‌ها را از تاریخ ۲۲ خردادماه ۹۳ تا تاریخ ۲۱ تیرماه ۹۳ عنوان کرد و گفت: در هر یک از چهار حوزه مرتبط با جایزه پنج طرح از طرح‌های ارسالی جمعاً بیست طرح در گزینش اولیه هیئت داوران قرار می‌گیرد و در یکی از روزهای ۱۲ تا ۱۷ ربیع الاول و مصادف با میلاد پیامبر اعظم(ص) برگزار می‌شود، جوایز برنده‌های برتر با حضور داوران، دانشمندان و مقامات عالی رتبه کشورهای اسلامی اهدا خواهد شد.

انتقاد از به کار بردن واژه «پیر دختر»

غلامعلی افروز: زنان ۴۵ ساله بدون دغدغه ازدواج کنند و فرزند بیاورند

میانگین عمر زنان ایرانی دو برابر شده است

رئیس اندیشکده خانواده مرکز الگوی اسلامی ایرانی با بیان اینکه ازدواج زنان بعد از ۳۵ و ۴۰ سالگی به پدیده‌ای طبیعی تبدیل شده است، گفت: امید به زندگی در نیم قرن گذشته در جمعیت زنان و مردان به طور قابل ملاحظه‌ای افزایش یافته است. به گونه‌ای که میانگین عمر خانم‌های ایرانی نسبت به یکصد سال گذشته حدود دو برابر شده است.

غلامعلی افروز در نهمین نشست اندیشموزی با موضوع «ازدواج در آیین سه زبستی و روانی و فرزندآوری بعد از ۴۵ سالگی، نگاهی فراتر از باورهای کلیشه‌ای» با بیان این مطلب افزود: در آموزه‌های عقلائی و جهانشمول دینی و در فرهنگ‌های متعالی در گستره جغرافیایی زمین، هیچ سقف سنی برای ازدواج تعیین نشده است. همه زن‌ها و همه مردها برای همیشه زندگی، به ویژه در سال‌های سالمندی و پیری، بیشتر به آرامش نیاز دارند و ازدواج برای داوطلبان دل آرام ازدواج در هر سنی، ارزشمند و مطلوب است. به گفته افروز زندگی بدون همسر و مجرد ماندن آقایان و به ویژه خانم‌ها به صرف اینکه سن ایشان بالای ۴۰، ۵۰، ۶۰ و حتی بیشتر از ۷۰ سال است، نمی‌تواند در قاموس هستی و از منظر خالق زوج‌افزین، امری میمون و مطلوب باشد. نباید خانم یا آقای که ازدواج موفق‌تری را در گذشته تجربه کرده یا به دلایلی همسر قبلی‌اش را از دست داده است، اندیشه ازدواج مجدد، مطلوب و دل‌آرامی را از دست بدهد ولو آنکه در سنین کهنسالی به سر می‌برد. استاد ممتاز: دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران اضافه کرد: سلامت زیستی و بویایی حیاتی دختران ۴۰ ساله امروز همانند دختران ۱۳ ساله ۵۰ تا ۵۰ سال گذشته است و مطلقاً روانی و مطلقاً سلامت و مخاطب قرار دادن دختران مجرد ۴۰ سال به بالا که عموماً از نظر زیستی و روانی آمادگی کامل برای ازدواج موفق و فرزندآوری مطلوب دارند، اصطلاحات فوق العاده قدیمی نظیر «پیر دختر» را به تعارض و آنها و خانواده‌های ایشان منابع فرهنگی دیگری را به موانع ازدواج افزود. افروز ادامه داد: استانداردهای بهداشتی نسبت به گذشته نسبتاً از واماندگی و فرقه‌های و خوشبختانه خانم‌ها از پیشترین سلامت زیستی و مراقبت‌های بهداشتی بر خوردار بوده و به دور از بسیاری از آسیب‌های گذشته می‌توانند در هر سننی ازدواج کرده و توفیق فرزندآوری را بعد از سنین ۴۰ و ۴۵ سالگی داشته باشند.

سه‌شنبه ۲۰ اسفند ۱۳۹۲ | ۹ جمادی‌اول ۱۴۳۵

سرویس اجتماعی ۸۸۴۹۸۴۵۵

جامعه

||||| روزنامه جوان | شماره ۴۲۰۳

اعتدال در گفتار – افراط در رفتار؛ تدبیر آموزش عالی دولت امید

هر ۷ روز یک رئیس دانشگاه تغییر کرده است

۱۲ گزارش یک نیلوفر امانی

رضا نجبر کریمی – رئیس دانشگاه ولیعصر رفسنجان، جهانشیر امینی – رئیس دانشگاه کردستان، مسعود گنجی – رئیس دانشگاه محقق اردبیلی، بیژن رنجبر – رئیس دانشگاه تربیت مدرس، سعید کشن فلاح – رئیس دانشگاه هنر و علمیمدی – رئیس دانشگاه ایلام.

■ **در مورد کدام دانشگاه‌ها دلیلی رخ می‌دهد**

همچنین رؤسای دانشگاه‌هایی که در سال ۹۱ منصوب شده و حدود یک سال از حکم ریاستشان می‌گذرد و ممکن است قید «مگر دلیلی رخ دهد» در مورد آنها صدق کند، عبارت‌ند از:

رؤسای دانشگاه‌های ولایت، سیرجان، شهیدبهنشتی، زابل، الزهرا(س)، بناب، دریاوردی و علوم دریایی چابهار، فسا، سیستان و بلوچستان، نیشابور، تحصیلات تکمیلی و فناوری پیشرفته کرمان حکم چهار ساله آنها هنوز به اتمام نرسیده و تنها یک سال از حکمشان گذشته است.

علاوه بر این، در این میان رؤسای دانشگاه‌هایی هستند که باوجود گذشت دوالی سه سال از اتمام حکم فرصت چهارساله ریاست‌شان همچنان به فعالیت خود ادامه می‌دهند؛ علی حقیقی اصل – رئیس دانشگاه دامغان، محمدعلی کی‌نژاد – رئیس انگاه هنر اسلامی تبریز، دکتر علی خیرالدین – رئیس دانشگاه سمنان، کامیار تقفی – رئیس دانشگاه شاهد، احمد نوحه‌گیر –

رئیس دانشگاه هرمزگان، علی مرادزاده – رئیس دانشگاه شاهرود، فرهنگ مظفر – رئیس دانشگاه هنر اصفهان، محسن طالب زاده – رئیس دانشگاه بجنورد، علیرضا رهایی – رئیس دانشگاه صنعتی امیرکبیر، محمدرضا میری – رئیس دانشگاه بیرجند، محمدرضا چغانلو – رئیس دانشگاه صنعتی سهند از این دسته هستند.

همچنین حکم دکتر زلفی گل رئیس دانشگاه بوعلی تا پایان اسمال به اتمام می‌رسد.

رؤسای دانشگاه‌های مازندران، شهید چمران اهواز، زنجان، علوم و فنون دریایی خرمشهر و شهرکرد نیز در ۹۰ سال منصوب شده و نیمی از دوره چهارساله ریاست آنها طی شده است. علاوه بر این، دانشگاه‌های کشاورزی منابع طبیعی رامین – رئیس دانشگاه صنعتی کرمانشاه و دانشگاه خلیج فارس، دانشگاه‌هایی هستند که با سرپرست اداره می‌شوند.

همچنین محمدرضا چغانلو، رئیس دانشگاه صنعتی سهند نیز تنها رئیس دانشگاهی بود که از سال ۷۹ فعالیت خود را آغاز کرده و با گذشت ۱۲ سال هنوز ریاست دانشگاه را بر عهده دارد. از سوی دیگر، وزیر علوم با وجود اینکه اعلام کرده بود رؤسای دانشگاه‌ها تا پایان احکامشان

باقی خواهند ماندند در هفته جاری، دکتر عباس زراعت را به جای دکتر عباس کتلی به سرپرستی دانشگاه کاشان منصوب کرد. این در حالی است که حکم دکتر کتلی ۹۱/۴/۱۳ بوده و هنوز حکم ریاست وی به دوسال هم نرسیده است.

ترویج سبک ایرانی – اسلامی با لباس یک میلیون و ۷۰۰ هزار تومانی

مدها و قیمت‌های جشنواره لباس فجر براننده قامت جامعه ایرانی نیست

روی آن به چشم می‌خورد اما جنس خوبی نداشت و چندان جلب نظر نمی‌کرد، شاید به همین خاطر آن را به گونه‌ای دور از چشم‌ها نگه داشته بودند.

■ **کم شدن اهمیت نظرات مردم در جشنواره سوم**
طبقه سوم اما محل برگزاری کارگاه آموزش و نشست‌های تخصصی بود که به رغم دعوت از مهمانان نشست «ایران مر کم دو لباس کشورهای اسلامی» که قرار بود ساعت ۱۱ برگزار شود، برپا نبود و کسی هم را ماجرا خبر نداشت. به گفته اکرم سادات بدری، طراح لباسی که برای نشست دعوت شده بود، امسال بخش داوری مردمی هم در جشنواره لحاظ نشده است در حالی است که حتی جشنواره فیلم فجر به عنوان یک جشنواره تخصصی سیمرغی برای تماشاگران در نظر گرفته است. به باور وی جشنواره سوم به مراتب از جشنواره‌های قبل ضعیف‌تر است.

■ **سررد کمی در نمایشگاه**

گسستگی بخش‌های مختلف نمایشگاه به گونه‌ای بود که برای بازدید از بخش‌های مختلف چار سررد گرمی می‌شدید. بخش فروش هم یکی در فضای بیرونی تالار وحدت بود و دیگری در آن فضای خیابان شهریار در کر پیکان. در این بخش متوسط قیمت‌ها بالای ۱۰۰ هزار تومان بود. تنوع طرح‌ها هم شایسته نمایشگاه بین‌المللی مد و لباس نبود. در بخش چادر، از ۱۷۰ تا ۷۰۰ هزار تومان حداقل و حداکثر قیمتی بود که برای خرید چادر باید هزینه می‌کردید. در بخش استنان‌ها هم لباس قوم بلوچ به قیمت یک میلیون و ۷۰۰ هزار تومان به فروش می‌رسید.

■ **نمره جشنواره سوم قابل قبول نیست**

برای موفقیت در مدیریت مد و لباس بی‌تردید باید با بدنه جامعه و عامه مردم ارتباط گرفت و برگزاری جشنواره‌هایی که از این ارتباط ناتوان باشند، چندان اثر گذار نیست. قیمت و مدل‌های ارائه شده در جشنواره سوم هم نشان از آن دارد که هنوز بین مدهای قابل پذیرش از سوی بدنه جامعه و مدهای ارائه شده فاصله است؛ فاصله‌ای که اگر پر نشود، ساماندهی مد و لباس به سامان نمی‌رسد. در مجموع گام سوم مد و لباس فجر چندان قابل قبول به نظر نمی‌رسید.

محیط زیست

علی خدایی بیجاری

در اوضاع ناپسaman محیط‌زیست پایتخت
تبر ویژه‌خواران بر تن باغ کینایان نشست

گویا بر سرریال تکراری و نخنم شده تخریب باغات شهر تهران با یایی متصور نیست و هر روز عده‌ای ویژه‌خوار و متصدی بست‌های حساس در ادارات و سازمان‌های دولتی و مدیریتی شهر تهران با تیانی با هم مثل سرطانی مزمن به باغ‌های آن تن افلیج و زمین‌گیر شده پایتخت حمله می‌کنند تا نابودی درختان و فضای سبز شهر، برج و باروهای سیمانی بدقواره‌ی پیازند و در انتهای این فراآیند جیب‌های طمعکار خود را به قیمت نابودی و اسارت شهروندان و هموطنان خود انباشته کنند. جالب اینجاست که قانون ناقص و چشم بسته ما در این رابطه هیچ گزینهای برای مجازات مجرمین ندارد و این به نوعی گفتن ناز شست به زمین‌خواران و ویژه‌خواران است. آن هم در این بازه زمانی که بخشی از تنفس حداقلی شهروندان تهرانی مدیون همین درختان و فضای سبز است.

تبر زمین‌خواران و ویژه‌خواران این بار بر تن ترد چنارهای دوره ناصری «باغ بانک شاهی» نشست؛ باغی که جوان‌ترها آن را به نام باغ «کینایان» می‌شناسند که این باغ در سال ۱۲۸۴ در فهرست آثار ملی کشور به ثبت رسید. باغی که «عبدالله شهبازی» پژوهشگر تاریخی کشورمان در مورد آن اینگونه می‌نویسد با بانک شاهی از اراضی باغ قوام‌الملک شیرازی پدرزن امیراسدالله علم است... این باغ در سال ۱۸۸۹ با سرمایه یک میلیون پوندی کمپانی «ساسون» و چند شریک انگلیسی از جمله کمپانی هنری «شوردر» تأمین شد و اولین اسکناس‌های ایران را بر عرص ناصری چاپ کرد.

باغ بیلاقی بانک شاهی در قله‌ک، محل سکونت رئیس بانک بود و اکنون نابود شده و جایش را مجتمع آپارتمانی گرفته است. آخرین نشانه از این باغ زمینی است شش هفت هزار متری یا حداکثر ۱۰ هزار متری که درخت‌های آن تقریباً به طور کامل خشک شده‌ولی هنوز چندین چنار کهنسال بر جای مانده است؛ چنارهایی که سال‌های مشروطه و پس از مشروطه را به یاد دارند و این چند چنار نیز در حال خشک شدن هستند تاثر دهنده‌ای نزدیک در این زمین، برج احداث شود. گفتنی است که اکنون در کنار این بنا گودبرداری بزرگی برای ساخت یک برج در حال انجام است و این بیم می‌رود که باغ بانک شاهی در آینده‌ای نزدیک به یک برج تجاری یا مسکونی تبدیل شود.

■ **وجود ۸۰ هزار هکتار کانون ریزگردها در اطراف تهران**
این در حالی است که علی محمد شاعری، رئیس ستاد محیط زیست و توسعه پایدار شهرداری تهران روز گذشته به هشدار در خصوص گسترش امر بیابان‌زایی در پایتخت به «پهر» می‌گوید: ۸۰ هزار هکتار کانون ریزگرد در اطراف تهران وجود دارد. در حال حاضر ۸۰ هزار هکتار مناطق پخرانی بیابانی به عنوان کانون و منشأ ریزگرد داخلی در اطراف شهر تهران در مناطق بیابانی ورامین – فرحک در جنوب تهران وجود دارد که موجب آلودگی هوای تهران و انتشار ریزگردها شده است. وی با بیان اینکه هزینه هر هکتار بیابان‌زدایی بین دو تا سه میلیون تومان است، تصریح می‌کند: برای مقابله با این پدیده‌یاد یک طرح بیابان‌زدایی در قالب عملیات جنگل کاری، بلبر کاری، مالچ پاشی، مدیریت منابع آب، جلوگیری از حفر چاه‌های غیر مجاز، عملیات آبخیزداری، جایگزینی فعالیت‌های نوین کشاورزی و افزایش بهره‌وری آبیاری اجرا شود. شاعری در پایان یادآور می‌شود: ریزگردها در حال حاضر مهمترین عامل آلودگی هوای پایتخت می‌باشند. برای حل این مشکل اقدامی جهانی با مشارکت تمام‌وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های دولتی، خصوصی و مردم با توجه به تأکیدات مقام معظم رهبری بر حفظ منابع طبیعی در روز درختکاری ضروری است.

■ **مد خروس و قسم حضرت عباس!**

تقریباً در تخریب باغاتی چون باغ معنوی شهیدبید، باغ حکمت لواسان (سه قطعه باغ)، باغ سوسنگاه و حالا هم باغ بانک شاهی قله‌ک، شهرداری برخی از مناطق پای ثابت تخریب‌ها بوده است چرا که بدون مجوز شهرداری تخریب و تغییر کاربری امکان‌پذیر نیست اما شهرداری با فروش تراکم که مستلزم وجود زمین‌هایی چون زمین باغ‌های مورد بحث است به منفعت مالی خود می‌اندیشد. غافل از اینکه چنین سیاست‌ناکار آمدی پایتخت را به مرز انفجار می‌رساند. گذشته از آن به نظر می‌رسد هیچ مرجع قانونی در پی رفع و رجوع مشکلات نیست و در این میان غیبت مجلس به عنوان قوه مقننه و چشم و گوش بیپایر جامعه، در پیش‌رو همه به چشم می‌آید. چرا که باید ادعان کرد که نمایندگان فراکسیون محیط‌زیست و کمسیون کشاورزی مجلس و کمسیون‌های مرتبط به شدت در تدوین و تکمیل قوانین زیست‌محیطی اهمال می‌ورزند و در واقع با کم‌کاری خود با جان مردم بازی می‌کنند. این در حالی است که مشکل پایتخت تنها در معضل ریزگرد خلاصه نمی‌شود. در کنار این معضل مضطلت مهم دیگری چون معضل تولید سوخت‌های بی‌کیفیت داخلی، معضل تولید خودروهای غیراستاندارد داخلی، زرافیک، آلودگی صوتی و تصویری و... پایتخت را به مثل خشک‌شده‌دشده باروت می‌اندیشد. غافل از اینکه چنین سیاست‌ناکار آمدی پایتخت را به مرز انفجار می‌رساند. گذشته از آن به نظر می‌رسد هیچ مرجع قانونی در پی رفع و رجوع مشکلات نیست و در این میان غیبت مجلس به عنوان قوه مقننه و چشم و گوش بیپایر جامعه، در پیش‌رو همه به چشم می‌آید. چرا که باید ادعان کرد که نمایندگان فراکسیون محیط‌زیست و کمسیون کشاورزی مجلس و کمسیون‌های مرتبط به شدت در تدوین و تکمیل قوانین زیست‌محیطی اهمال می‌ورزند و در واقع با کم‌کاری خود با جان مردم بازی می‌کنند. این در حالی است که مشکل پایتخت تنها در معضل ریزگرد خلاصه نمی‌شود. در کنار این معضل مضطلت مهم دیگری چون معضل تولید سوخت‌های بی‌کیفیت داخلی، معضل تولید خودروهای غیراستاندارد داخلی، زرافیک، آلودگی صوتی و تصویری و... پایتخت را به مثل خشک‌شده‌دشده باروت می‌اندیشد. غافل از اینکه چنین سیاست‌ناکار آمدی پایتخت را به مرز انفجار می‌رساند. گذشته از آن به نظر می‌رسد هیچ مرجع قانونی در پی رفع و رجوع مشکلات نیست و در این میان غیبت مجلس به عنوان قوه مقننه و چشم و گوش بیپایر جامعه، در پیش‌رو همه به چشم می‌آید. چرا که باید ادعان کرد که نمایندگان فراکسیون محیط‌زیست و کمسیون کشاورزی مجلس و کمسیون‌های مرتبط به شدت در تدوین و تکمیل قوانین زیست‌محیطی اهمال می‌ورزند و در واقع با کم‌کاری خود با جان مردم بازی می‌کنند. این در حالی است که مشکل پایتخت تنها در معضل ریزگرد خلاصه نمی‌شود. در کنار این معضل مضطلت مهم دیگری چون معضل تولید سوخت‌های بی‌کیفیت داخلی، معضل تولید خودروهای غیراستاندارد داخلی، زرافیک، آلودگی صوتی و تصویری و... پایتخت را به مثل خشک‌شده‌دشده باروت می‌اندیشد. غافل از اینکه چنین سیاست‌ناکار آمدی پایتخت را به مرز انفجار می‌رساند. گذشته از آن به نظر می‌رسد هیچ مرجع قانونی در پی رفع و رجوع مشکلات نیست و در این میان غیبت مجلس به عنوان قوه مقننه و چشم و گوش بیپایر جامعه، در پیش‌رو همه به چشم می‌آید. چرا که باید ادعان کرد که نمایندگان فراکسیون محیط‌زیست و کمسیون کشاورزی مجلس و کمسیون‌های مرتبط به شدت در تدوین و تکمیل قوانین زیست‌محیطی اهمال می‌ورزند و در واقع با کم‌کاری خود با جان مردم بازی می‌کنند. این در حالی است که مشکل پایتخت تنها در معضل ریزگرد خلاصه نمی‌شود. در کنار این معضل مضطلت مهم دیگری چون معضل تولید سوخت‌های بی‌کیفیت داخلی، معضل تولید خودروهای غیراستاندارد داخلی، زرافیک، آلودگی صوتی و تصویری و... پایتخت را به مثل خشک‌شده‌دشده باروت می‌اندیشد. غافل از اینکه چنین سیاست‌ناکار آمدی پایتخت را به مرز انفجار می‌رساند. گذشته از آن به نظر می‌رسد هیچ مرجع قانونی در پی رفع و رجوع مشکلات نیست و در این میان غیبت مجلس به عنوان قوه مقننه و چشم و گوش بیپایر جامعه، در پیش‌رو همه به چشم می‌آید. چرا که باید ادعان کرد که نمایندگان فراکسیون محیط‌زیست و کمسیون کشاورزی مجلس و کمسیون‌های مرتبط به شدت در تدوین و تکمیل قوانین زیست‌محیطی اهمال می‌ورزند و در واقع با کم‌کاری خود با جان مردم بازی می‌کنند. این در حالی است که مشکل پایتخت تنها در معضل ریزگرد خلاصه نمی‌شود. در کنار این معضل مضطلت مهم دیگری چون معضل تولید سوخت‌های بی‌کیفیت داخلی، معضل تولید خودروهای غیراستاندارد داخلی، زرافیک، آلودگی صوتی و تصویری و... پایتخت را به مثل خشک‌شده‌دشده باروت می‌اندیشد. غافل از اینکه چنین سیاست‌ناکار آمدی پایتخت را به مرز انفجار می‌رساند. گذشته از آن به نظر می‌رسد هیچ مرجع قانونی در پی رفع و رجوع مشکلات نیست و در این میان غیبت مجلس به عنوان قوه مقننه و چشم و گوش بیپایر جامعه، در پیش‌رو همه به چشم می‌آید. چرا که باید ادعان کرد که نمایندگان فراکسیون محیط‌زیست و کمسیون کشاورزی مجلس و کمسیون‌های مرتبط به شدت در تدوین و تکمیل قوانین زیست‌محیطی اهمال می‌ورزند و در واقع با کم‌کاری خود با جان مردم بازی می‌کنند. این در حالی است که مشکل پایتخت تنها در معضل ریزگرد خلاصه نمی‌شود. در کنار این معضل مضطلت مهم دیگری چون معضل تولید سوخت‌های بی‌کیفیت داخلی، معضل تولید خودروهای غیراستاندارد داخلی، زرافیک، آلودگی صوتی و تصویری و... پایتخت را به مثل خشک‌شده‌دشده باروت می‌اندیشد. غافل از اینکه چنین سیاست‌ناکار آمدی پایتخت را به مرز انفجار می‌رساند. گذشته از آن به نظر می‌رسد هیچ مرجع قانونی در پی رفع و رجوع مشکلات نیست و در این میان غیبت مجلس به عنوان قوه مقننه و چشم و گوش بیپایر جامعه، در پیش‌رو همه به چشم می‌آید. چرا که باید ادعان کرد که نمایندگان فراکسیون محیط‌زیست و کمسیون کشاورزی مجلس و کمسیون‌های مرتبط به شدت در تدوین و تکمیل قوانین زیست‌محیطی اهمال می‌ورزند و در واقع با کم‌کاری خود با جان مردم بازی می‌کنند. این در حالی است که مشکل پایتخت تنها در معضل ریزگرد خلاصه نمی‌شود. در کنار این معضل مضطلت مهم دیگری چون معضل تولید سوخت‌های بی‌کیفیت داخلی، معضل تولید خودروهای غیراستاندارد داخلی، زرافیک، آلودگی صوتی و تصویری و... پایتخت را به مثل خشک‌شده‌دشده باروت می‌اندیشد. غافل از اینکه چنین سیاست‌ناکار آمدی پایتخت را به مرز انفجار می‌رساند. گذشته از آن به نظر می‌رسد هیچ مرجع قانونی در پی رفع و رجوع مشکلات نیست و در این میان غیبت مجلس به عنوان قوه مقننه و چشم و گوش بیپایر جامعه، در پیش‌رو همه به چشم می‌آید. چرا که باید ادعان کرد که نمایندگان فراکسیون محیط‌زیست و کمسیون کشاورزی مجلس و کمسیون‌های مرتبط به شدت در تدوین و تکمیل قوانین زیست‌محیطی اهمال می‌ورزند و در واقع با کم‌کاری خود با جان مردم بازی می‌کنند. این در حالی است که مشکل پایتخت تنها در معضل ریزگرد خلاصه نمی‌شود. در کنار این معضل مضطلت مهم دیگری چون معضل تولید سوخت‌های بی‌کیفیت داخلی، معضل تولید خودروهای غیراستاندارد داخلی، زرافیک، آلودگی صوتی و تصویری و... پایتخت را به مثل خشک‌شده‌دشده باروت می‌اندیشد. غافل از اینکه چنین سیاست‌ناکار آمدی پایتخت را به مرز انفجار می‌رساند. گذشته از آن به نظر می‌رسد هیچ مرجع قانونی در پی رفع و رجوع مشکلات نیست و در این میان غیبت مجلس به عنوان قوه مقننه و چشم و گوش بیپایر جامعه، در پیش‌رو همه به چشم می‌آید. چرا که باید ادعان کرد که نمایندگان فراکسیون محیط‌زیست و کمسیون کشاورزی مجلس و کمسیون‌های مرتبط به شدت در تدوین و تکمیل قوانین زیست‌محیطی اهمال می‌ورزند و در واقع با کم‌کاری خود با جان مردم بازی می‌کنند. این در حالی است که مشکل پایتخت تنها در معضل ریزگرد خلاصه نمی‌شود. در کنار این معضل مضطلت مهم دیگری چون معضل تولید سوخت‌های بی‌کیفیت داخلی، معضل تولید خودروهای غیراستاندارد داخلی، زرافیک، آلودگی صوتی و تصویری و... پایتخت را به مثل خشک‌شده‌دشده باروت می‌اندیشد. غافل از اینکه چنین سیاست‌ناکار آمدی پایتخت را به مرز انفجار می‌رساند. گذشته از آن به نظر می‌رسد هیچ مرجع قانونی در پی رفع و رجوع مشکلات نیست و در این میان غیبت مجلس به عنوان قوه مقننه و چشم و گوش بیپایر جامعه، در پیش‌رو همه به چشم می‌آید. چرا که باید ادعان کرد که نمایندگان فراکسیون محیط‌زیست و کمسیون کشاورزی مجلس و کمسیون‌های مرتبط به شدت در تدوین و تکمیل قوانین زیست‌محیطی اهمال می‌ورزند و در واقع با کم‌کاری خود با جان مردم بازی می‌کنند. این در حالی است که مشکل پایتخت تنها در معضل ریزگرد خلاصه نمی‌شود. در کنار این معضل مضطلت مهم دیگری چون معضل تولید سوخت‌های بی‌کیفیت داخلی، معضل تولید خودروهای غیراستاندارد داخلی، زرافیک، آلودگی صوتی و تصویری و... پایتخت را به مثل خشک‌شده‌دشده باروت می‌اندیشد. غافل از اینکه چنین سیاست‌ناکار آمدی پایتخت را به مرز انفجار می‌رساند. گذشته از آن به نظر می‌رسد هیچ مرجع قانونی در پی رفع و رجوع مشکلات نیست و در این میان غیبت مجلس به عنوان قوه مقننه و چشم و گوش بیپایر جامعه، در پیش‌رو همه به چشم می‌آید. چرا که باید ادعان کرد که نمایندگان فراکسیون محیط‌زیست و کمسیون کشاورزی مجلس و کمسیون‌های مرتبط به شدت در تدوین و تکمیل قوانین زیست‌محیطی اهمال می‌ورزند و در واقع با کم‌کاری خود با جان مردم بازی می‌کنند. این در حالی است که مشکل پایتخت تنها در معضل ریزگرد خلاصه نمی‌شود. در کنار این معضل مضطلت مهم دیگری چون معضل تولید سوخت‌های بی‌کیفیت داخلی، معضل تولید خودروهای غیراستاندارد داخلی، زرافیک، آلودگی صوتی و تصویری و... پایتخت را به مثل خشک‌شده‌دشده باروت می‌اندیشد. غافل از اینکه چنین سیاست‌ناکار آمدی پایتخت را به مرز انفجار می‌رساند. گذشته از آن به نظر می‌رسد هیچ مرجع قانونی در پی رفع و رجوع مشکلات نیست و در این میان غیبت مجلس به عنوان قوه مقننه و چشم و گوش بیپایر جامعه، در پیش‌رو همه به چشم می‌آید. چرا که باید ادعان کرد که نمایندگان فراکسیون محیط‌زیست و کمسیون کشاورزی مجلس و کمسیون‌های مرتبط به شدت در تدوین و تکمیل قوانین زیست‌محیطی اهمال می‌ورزند و در واقع با کم‌کاری خود با جان مردم بازی می‌کنند. این در حالی است که مشکل پایتخت تنها در معضل ریزگرد خلاصه نمی‌شود. در کنار این معضل مضطلت مهم دیگری چون معضل تولید سوخت‌های بی‌کیفیت داخلی، معضل تولید خودروهای غیراستاندارد داخلی، زرافیک، آلودگی صوتی و تصویری و... پایتخت را به مثل خشک‌شده‌دشده باروت می‌اندیشد. غافل از اینکه چنین سیاست‌ناکار آمدی پایتخت را به مرز انفجار می‌رساند. گذشته از آن به نظر می‌رسد هیچ مرجع قانونی در پی رفع و رجوع مشکلات نیست و در این میان غیبت مجلس به عنوان قوه مقننه و چشم و گوش بیپایر جامعه، در پیش‌رو همه به چشم می‌آید. چرا که باید ادعان کرد که نمایندگان فراکسیون محیط‌زیست و کمسیون کشاورزی مجلس و کمسیون‌های مرتبط به شدت در تدوین و تکمیل قوانین زیست‌محیطی اهمال می‌ورزند و در واقع با کم‌کاری خود با جان مردم بازی می‌کنند. این در حالی است که مشکل پایتخت تنها در معضل ریزگرد خلاصه نمی‌شود. در کنار این معضل مضطلت مهم دیگری چون معضل تولید سوخت‌های بی‌کیفیت داخلی، معضل تولید خودروهای غیراستاندارد داخلی، زرافیک، آلودگی صوتی و تصویری و... پایتخت را به مثل خشک‌شده‌دشده باروت می‌اندیشد. غافل از اینکه چنین سیاست‌ناکار آمدی پایتخت را به مرز انفجار می‌رساند. گذشته از آن به نظر می‌رسد هیچ مرجع قانونی در پی رفع و رجوع مشکلات نیست و در این میان غیبت مجلس به عنوان قوه مقننه و چشم و گوش بیپایر جامعه، در پیش‌رو همه به چشم می‌آید. چرا که باید ادعان کرد که نمایندگان فراکسیون محیط‌زیست و کمسیون کشاورزی مجلس و کمسیون‌های مرتبط به شدت در تدوین و تکمیل قوانین زیست‌محیطی اهمال می‌ورزند و در واقع با کم‌کاری خود با جان مردم بازی می‌کنند. این در حالی است که مشکل پایتخت تنها در معضل ریزگرد خلاصه نمی‌شود. در کنار این معضل مضطلت مهم دیگری چون معضل تولید سوخت‌های بی‌کیفیت داخلی، معضل تولید خودروهای غیراستاندارد داخلی، زرافیک، آلودگی صوتی و تصویری و... پایتخت را به مثل خشک‌شده‌دشده باروت می‌اندیشد. غافل از اینکه چنین سیاست‌ناکار آمدی پایتخت را به مرز انفجار می‌رساند. گذشته از آن به نظر می‌رسد هیچ مرجع قانونی در پی رفع و رجوع مشکلات نیست و در این میان غیبت مجلس به عنوان قوه مقننه و چشم و گوش بیپایر جامعه، در پیش‌رو همه به چشم می‌آید. چرا که باید ادعان کرد که نمایندگان فراکسیون محیط‌زیست و کمسیون کشاورزی مجلس و کمسیون‌های مرتبط به شدت در تدوین و تکمیل قوانین زیست‌محیطی اهمال می‌ورزند و در واقع با کم‌کاری خود با جان مردم بازی می‌کنند. این در حالی است که مشکل پایتخت تنها در معضل ریزگرد خلاصه نمی‌شود. در کنار این معضل مضطلت مهم دیگری چون معضل تولید سوخت‌های بی‌کیفیت داخلی، معضل تولید خودروهای غیراستاندارد داخلی، زرافیک، آلودگی صوتی و تصویری و... پایتخت را به مثل خشک‌شده‌دشده باروت می‌اندیشد. غافل از اینکه چنین سیاست‌ناکار آمدی پایتخت را به مرز انفجار می‌رساند. گذشته از آن به نظر می‌رسد هیچ مرجع قانونی در پی رفع و رجوع مشکلات نیست و در این میان غیبت مجلس به عنوان قوه مقننه و چشم و گوش بیپایر جامعه، در پیش‌رو همه به چشم می‌آید. چرا که باید ادعان کرد که نمایندگان فراکسیون محیط‌زیست و کمسیون کشاورزی مجلس و کمسیون‌های مرتبط به شدت در تدوین و تکمیل قوانین زیست‌محیطی اهمال می‌ورزند و در واقع با کم‌کاری خود با جان مردم بازی می‌کنند. این در حالی است که مشکل پایتخت تنها در معضل ریزگرد خلاصه نمی‌شود. در کنار این معضل مضطلت مهم دیگری چون معضل تولید سوخت‌های بی‌کیفیت داخلی، معضل تولید خودروهای غیراستاندارد داخلی، زرافیک، آلودگی صوتی و تصویری و... پایتخت را به مثل خشک‌شده‌دشده باروت می‌اندیشد. غافل از اینکه چنین سیاست‌ناکار آمدی پایتخت را به مرز انفجار می‌رساند. گذشته از آن به نظر می‌رسد هیچ مرجع قانونی در پی رفع و رجوع مشکلات نیست و در این میان غیبت مجلس به عنوان قوه مقننه و چشم و گوش بیپایر جامعه، در پیش‌رو همه به چشم می‌آید. چرا که باید ادعان کرد که نمایندگان فراکسیون محیط‌زیست و کمسیون کشاورزی مجلس و کمسیون‌های مرتبط به شدت در تدوین و تکمیل قوانین زیست‌محیطی اهمال می‌ورزند و در واقع با کم‌کاری خود با جان مردم بازی می‌کنند. این در حالی است که مشکل پایتخت تنها در معضل ریزگرد خلاصه نمی‌شود. در کنار این معضل مضطلت مهم دیگری چون معضل تولید سوخت‌های بی‌کیفیت داخلی، معضل تولید خودروهای غیراستاندارد داخلی، زرافیک، آلودگی صوتی و تصویری و... پایتخت را به مثل خشک‌شده‌دشده باروت می‌اندیشد. غافل از اینکه چنین سیاست‌ناکار آمدی پایتخت را به مرز انفجار می‌رساند. گذشته از آن به نظر می‌رسد هیچ مرجع قانونی در پی رفع و رجوع مشکلات نیست و در این میان غیبت مجلس به عنوان قوه مقننه و چشم و گوش بیپایر جامعه، در پیش‌رو همه به چشم می‌آید. چرا که باید ادعان کرد که نمایندگان فراکسیون محیط‌زیست و کمسیون کشاورزی مجلس و کمسیون‌های مرتبط به شدت در تدوین و تکمیل قوانین زیست‌محیطی اهمال می‌ورزند و در واقع با کم‌کاری خود با جان مردم بازی می‌کنند. این در حالی است که مشکل پایتخت تنها در معضل ریزگرد خلاصه نمی‌شود. در کنار این معضل مضطلت مهم دیگری چون معضل تولید سوخت‌های بی‌کیفیت داخلی، معضل تولید خودروهای غیراستاندارد داخلی، زرافیک، آلودگی صوتی و تصویری و... پایتخت را به مثل خشک‌شده‌دشده باروت می‌اندیشد. غافل از اینکه چنین سیاست‌ناکار آمدی پایتخت را به مرز انفجار می‌رساند. گذشته از آن به نظر می‌رسد هیچ مرجع قانونی در پی رفع و رجوع مشکلات نیست و در این میان غیبت مجلس به عنوان قوه مقننه و چشم و گوش بیپایر جامعه، در پیش‌رو همه به چشم می‌آید. چرا که باید ادعان کرد که نمایندگان فراکسیون محیط‌زیست و کمسیون کشاورزی مجلس و کمسیون‌های مرتبط به شدت در تدوین و تکمیل قوانین زیست‌محیطی اهمال می‌ورزند و در واقع با کم‌کاری خود با جان مردم بازی می‌کنند. این در حالی است که مشکل پایتخت تنها در معضل ریزگرد خلاصه نمی‌شود. در کنار این معضل مضطلت مهم دیگری چون معضل تولید سوخت‌های بی‌کیفیت داخلی، معضل تولید خودروهای غیراستاندارد داخلی، زرافیک، آلودگی صوتی و تصویری و... پایتخت را به مثل خشک‌شده‌دشده باروت می‌اندیشد. غافل از اینکه چنین سیاست‌ناکار آمدی پایتخت را به مرز انفجار می‌رساند. گذشته از آن به نظر می‌رسد هیچ مرجع قانونی در پی رفع و رجوع مشکلات نیست و در این میان غیبت مجلس به عنوان قوه مقننه و چشم و گوش بیپایر جامعه، در پیش‌رو همه به چشم می‌آید. چرا که باید ادعان کرد که نمایندگان فراکسیون محیط‌زیست و کمسیون کشاورزی مجلس و کمسیون‌های مرتبط به شدت در تدوین و تکمیل قوانین زیست‌محیطی اهمال می‌ورزند و در واقع با کم‌کاری خود با جان مردم بازی می‌کنند. این در حالی است که مشکل پایتخت تنها در معضل ریزگرد خلاصه نمی‌شود. در کنار این معضل مضطلت مهم دیگری چون معضل تولید سوخت‌های بی‌کیفیت داخلی، معضل تولید خودروهای غیراستاندارد داخلی، زرافیک، آلودگی صوتی و تصویری و... پایتخت را به مثل خشک‌شده‌دشده باروت می‌اندیشد. غافل از اینکه چنین سیاست‌ناکار آمدی پایتخت را به مرز انفجار می‌رساند. گذشته از آن به نظر می‌رسد هیچ مرجع قانونی در پی رفع و رجوع مشکلات نیست و در این میان غیبت مجلس به عنوان قوه مقننه و چشم و گوش بیپایر جامعه، در پیش‌رو همه به چشم می‌آید. چرا که باید ادعان کرد که نمایندگان فراکسیون محیط‌زیست و کمسیون کشاورزی مجلس و کمسیون‌های مرتبط به شدت در تدوین و تکمیل قوانین زیست‌محیطی اهمال می‌ورزند و در واقع با کم‌کاری خود با جان مردم بازی می‌کنند. این در حالی است که مشکل پایتخت تنها در معضل ریزگرد خلاصه نمی‌شود. در کنار این معضل مضطلت مهم دیگری چون معضل تولید سوخت‌های بی‌کیفیت داخلی، معضل تولید خودروهای غیراستاندارد داخلی، زرافیک، آلودگی صوتی و تصویری و... پایتخت را به مثل خشک‌شده‌دشده باروت می‌اندیشد. غافل از اینکه چنین سیاست‌ناکار آمدی پایتخت را به مرز انفجار می‌رساند. گذشته از آن به نظر می‌رسد هیچ مرجع قانونی در پی رفع و رجوع مشکلات نیست و در این میان غیبت مجلس به عنوان قوه مقننه و چشم و گوش بیپایر جامعه، در پیش‌رو همه به چشم می‌آید. چرا که باید ادعان کرد که نمایندگان فراکسیون محیط‌زیست و کمسیون کشاورزی مجلس و کمسیون‌های مرتبط به شدت در تدوین و تکمیل قوانین زیست‌محیطی اهمال می‌ورزند و در واقع با کم‌کاری خود با جان مردم بازی می‌کنند. این در حالی است که مشکل پایتخت تنها در معضل ریزگرد خلاصه نمی‌شود. در کنار این معضل مضطلت مهم دیگری چون معضل تولید سوخت‌های بی‌کیفیت داخلی، معضل تولید خودروهای غیراستاندارد داخلی، زرافیک، آلودگی صوتی و تصویری و... پایتخت را به مثل خشک‌شده‌دشده باروت می‌اندیشد. غافل از اینکه چنین سیاست‌ناکار آمدی پایتخت را به مرز انفجار می‌رساند. گذشته از آن به نظر می‌رسد هیچ مرجع قانونی در پی رفع و رجوع مشکلات نیست و در این میان غیبت مجلس به عنوان قوه مقننه و چشم و گوش بیپایر جامعه، در پیش‌رو همه به چشم می‌آید. چرا که باید ادعان کرد که نمایندگان فراکسیون محیط‌زیست و کمسیون کشاورزی مجلس و کمسیون‌های مرتبط به شدت در تدوین و تکمیل قوانین زیست‌محیطی اهمال می‌ورزند و در واقع با کم‌کاری خود با جان مردم بازی می‌کنند. این در حالی است که مشکل پایت